

บทที่ 1

บทนำ

1.1 สภาวะความเป็นมา แนวทาง เหตุผลและปัญหา

อุตสาหกรรมรองเท้าของไทย ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ทำการผลิตและจำหน่ายภายในประเทศเป็นหลัก โดยในปี 2525 มีมูลค่าการส่งออกเพียง 1,339.7 ล้านบาท แต่หลังจากนั้นเป็นต้นมา อุตสาหกรรมรองเท้าเข้ามามีบทบาทในการส่งออกมากขึ้นเป็นลำดับ ในปี 2531 มีมูลค่าการส่งออกถึง 9,489.99 ล้านบาท (ตารางที่ 1.1) และในปี 2532 รองเท้าเป็นสินค้าส่งออกที่สามารถทำรายได้สูงเป็นอันดับที่ 9 มีมูลค่าถึงประมาณ 17,000 ล้านบาท สาเหตุสำคัญที่ทำให้ประเทศไทยสามารถส่งออกรองเท้าได้ในมูลค่าที่สูงมาก และเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากแหล่งผลิตรองเท้ารายใหญ่ของโลก คือ เกาหลีใต้ และไต้หวัน ประสบปัญหาการเพิ่มขึ้นของต้นทุนการผลิตและการคัคลิทธิพิเศษของประเทศผู้นำเข้า ในขณะที่ประเทศไทยมีสภาวะที่เอื้ออำนวย โดยมีปัจจัยรองรับที่เหมาะสมได้แก่ แรงงานที่มีคุณภาพและค่าจ้างค่อนข้างถูก นโยบายส่งเสริมการลงทุนและส่งเสริมการส่งออก สภาวะการเมือง และเศรษฐกิจที่มั่นคง เป็นต้น มีผลให้เกิดการย้ายฐานการผลิตเข้ามายังประเทศไทย ส่งผลให้การผลิตรองเท้าของไทยมีการตื่นตัวกันอย่างมาก จนในปัจจุบันมีผู้ประกอบการผลิตรองเท้าประเภทต่างๆ มากกว่า 2,000 ราย ร้อยละ 10 เป็นกิจการขนาดกลาง และขนาดใหญ่ที่สามารถทำการผลิตขึ้นส่วนประกอบรองเท้าได้เกือบครบวงจร และอีกร้อยละ 90 เป็นกิจการขนาดเล็กที่ยังไม่สามารถทำการผลิตขึ้นส่วนประกอบของรองเท้าทั้งหมดได้ เนื่องจากรองเท้านั้นมีหลายประเภท และมีส่วนประกอบมากมาย การที่จะผลิตแบบครบวงจรจะต้องลงทุนสูงและอาจจะไม่ทำให้เกิดความชำนาญในด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ การผลิตจะขาดประสิทธิภาพสูงสุดและราคาต่ำสุดได้ อุตสาหกรรมผลิตส่วนประกอบรองเท้าและอุตสาหกรรมสนับสนุนจึงมีบทบาทและมีการขยายตัวตามอุตสาหกรรมผลิตรองเท้า เช่น อุตสาหกรรมผลิตหนังแท้ ผลิตกั๊ตพีโคเรเคมี ยางธรรมชาติ หุ่นรองเท้า แม็ทพิมพ์รองเท้า ฟันรองเท้า เป็นต้น

อุตสาหกรรมพื้นรองเท้า เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อการผลิตรองเท้าเป็น

ปี	มูลค่า (ล้านบาท)
2525	1,339.70
2526	1,742.75
2527	2,052.12
2528	2,367.76
2529	3,183.85
2530	5,918.08
2531	9,489.99

ที่มา : กรมศุลกากร

ตารางที่ 1.1 มูลค่าการส่งออกรองเท้าของไทย

อย่างมาก สนองความต้องการผู้ประกอบการผลิตรองเท้าขนาดเล็กและขนาดกลาง ที่ไม่สามารถผลิตรองเท้าได้เอง ผู้รองเท้าสามารถแยกได้ 2 ประเภทหลักตามลักษณะการผลิต คือผู้รองเท้าสำเร็จรูป เรียกว่า ผู้ผลิต จะได้รูปร่างผู้รองเท้าที่ต้องการอีกประเภทหนึ่งคือ ผู้รองเท้ากึ่งสำเร็จรูป ลักษณะการผลิตจะผลิตเป็นแผ่นก่อนแล้วจึงนำมาปั๊มหรือตัดตามแบบที่ต้องการภายหลัง นอกจากนี้ผู้รองเท้ายังสามารถแยกประเภทได้ตามวัตถุดิบผลิต เช่น PVC (Polyvinyl Chloride) PU (Polyurethane) EVA (Ethylene Vinyl Acetate) และ SBR (Styrene Butadiene Rubber ยางสังเคราะห์) เป็นต้น

โรงงานผลิตผู้รองเท้าที่ให้ความสนใจ คือ โรงงานผลิตแผ่นโฟมอีวีเอ ซึ่งมีลักษณะการผลิตเป็นแผ่น โดยใช้วัตถุดิบหลักคือ อีวีเอ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี นำมาผสมกับสารที่ทำให้เกิดการพองตัว (Foaming Agent) และวัตถุดิบอื่น ๆ นำมาผ่าน หรือให้ความร้อน จะได้ผลิตภัณฑ์ซึ่งเรียกว่า โฟมอีวีเอ หรือเรียกสั้นๆว่า โฟม ซึ่งมีคุณสมบัติที่คือมีความยืดหยุ่นเหมาะสมที่จะเป็นวัสดุกึ่งสำเร็จรูปของผู้รองเท้า นอกจากนี้ยังใช้เป็นส่วน

ประกอบอื่นๆของรองเท้า อุปกรณ์กีฬา ของเด็กเล่น เฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น จากคุณสมบัติที่ดี
 แผ่นโฟมอีวีเอจึงเข้ามามีบทบาททดแทนวัสดุอื่นๆที่มีคุณสมบัติดีกว่าในการผลิตพื้นรองเท้า
 ซึ่งในปัจจุบันมีโรงงานผลิตแผ่นโฟมอีวีเอจำนวนหนึ่ง บางก็เป็นโรงงานที่ผลิตเฉพาะแผ่น
 โฟมอีวีเอ บางก็เป็นโรงงานที่ผลิตแผ่นโฟมอีวีเอควบคู่กับการผลิตพื้นรองเท้าประเภทอื่น
 เพื่อสนองความต้องการของผู้ผลิตรองเท้าขนาดเล็กและกลางที่มีจำนวนมาก ในขณะที่ผู้ผลิต
 รองเท้าขนาดใหญ่ผู้มักจะมีโรงงานผลิตแผ่นโฟมอีวีเอ เพื่อใช้ในกิจการของตนเองเท่านั้น
 เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มี การแยกประเภทโรงงานทำพื้นรองเท้าและรองเท้าอย่างชัดเจน
 ทำให้ไม่สามารถหาข้อมูลกำลังการผลิตได้ การหารายชื่อผู้ผลิตแผ่นโฟมอีวีเอ ได้จาก
 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สาขาอุตสาหกรรมรองเท้า ดังนี้

รายชื่อผู้ผลิตแผ่นโฟมอีวีเอ

1. บริษัท บางกอกริบเบอร์ จำกัด
2. บริษัท ปิยะวัฒน์อุตสาหกรรมการยาง จำกัด
3. บริษัท บจกประเทศไทย จำกัด
4. บริษัท นันยางอุตสาหกรรม จำกัด
5. บริษัท แพนเอเซียฟุตแวร์ จำกัด
6. บริษัท ฮูเนี่ยนฟุตแวร์ จำกัด
7. บริษัท ลีอภย์เลิศอุตสาหกรรมรองเท้า จำกัด
8. บริษัท บิ๊กสตาร์ จำกัด
9. บริษัท ไทยเอเซียโพลีเมอร์ จำกัด
10. โรงงาน ไทยทองการยาง จำกัด
11. บริษัท ไทยอินเตอร์ริบเบอร์ จำกัด
12. บริษัท โรงงานศรีสำอางค์ จำกัด
13. บริษัท ไทยสุ่ยเฮง จำกัด
14. บริษัท ฮาง 5 มังกร จำกัด
15. บริษัท เอส ซี ฟุตแวร์แมททีเรียล จำกัด

ลำดับที่ 1-8 คือผู้ผลิตรองเท้าที่มีโรงงานผลิตแผ่นโฟมอีวีเอ

ลำดับที่ 9-15 คือโรงงานผลิตแผ่นโฟมอีวีเอเพื่อจำหน่ายโดยเฉพาะ

โรงงานผลิตแผ่นโพลีเอทิลีนเพื่อจำหน่ายข้างต้นเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของตลาดที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โรงงานดังกล่าวต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงกิจการอย่างรวดเร็วเช่นกัน การดำเนินธุรกิจแบบครอบครัวจะไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบขององค์กรมีความซับซ้อนมากขึ้น การบริหารการผลิตจำเป็นต้องมีระบบการจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพ สามารถเพิ่มผลผลิตให้ทันต่อความต้องการในเชิงคุณภาพและปริมาณ และควบคุมการสูญเสียต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กร มีความพร้อมที่จะสามารถแข่งขันทางด้านธุรกิจที่จะทวีความรุนแรงขึ้นได้ในอนาคต ทั้งที่เกิดจากการเพิ่มกำลังการผลิตของโรงงานเดิมในปัจจุบันและโรงงานที่สร้างขึ้นใหม่ดำเนินการผลิตแผ่นโพลีเอทิลีนเพื่อจำหน่ายโดยเฉพาะ การนำเอาหลักวิชาการทางด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมมาประยุกต์ใช้ จะช่วยสร้างระบบที่ดีและแก้ปัญหาให้กับองค์กรดังกล่าวได้

ปัญหาในการบริหารการผลิต

โรงงานผลิตแผ่นโพลีเอทิลีนเพื่อจำหน่าย ส่วนใหญ่จะเป็นโรงงานขนาดกลาง การดำเนินธุรกิจเป็นแบบครอบครัว ปัญหาต่างๆ ที่ประสบในการบริหารการผลิตมีอยู่หลายประการคือ

1. การจัดการองค์กรยังไม่ชัดเจน แผนงานต่างๆ กระจายกันอย่างอิสระ ขาดแผนงานที่จำเป็น พนักงานที่ทำงานมานานจะได้รับมอบหมายงานหลายอย่าง ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดการระบุหน้าที่ความรับผิดชอบ ตำแหน่งงานที่ชัดเจน จึงเกิดการสั่งงานซ้ำซ้อน และก้าวก้ำงานกันขาดการประสานงานที่ดี อันเนื่องจากการขยายงานอย่างรวดเร็ว

2. ระบบงานและเอกสารในการควบคุมขาดความต่อเนื่อง มีความซ้ำซ้อน ไม่เหมาะสม ทำให้การไหลของงานและเอกสารเกิดความล่าช้า ตกค้างในแผนงานต่างๆ

3. ระบบการรายงานยังไม่ชัดเจนแน่นอน ทำให้ผู้บริหารไม่สามารถติดตามและควบคุมระบบงานได้ทั้งหมด ซึ่งอาจนำไปสู่การวางแผน และตัดสินใจที่ผิดพลาดได้

4. การวางแผนการผลิตไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นงานวางแผนระยะสั้น มีปัญหาดังนี้

- เกิดการเปลี่ยนแปลงโปรแกรมการผลิตโพลีเอทิลีนแผ่นประจำสัปดาห์

อยู่ตลอดเวลาขาดการติดตามผลการผลิตตามแผนงานที่ได้วางเอาไว้ อันเนื่องจากขาดการประสานงานที่ดีกับแผนงานผลิต

- ขาดการติดตามผลการสั่งซื้อวัตถุดิบให้ได้ตามเวลาที่ต้องการ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโปรแกรมการผลิต ฯ

- ไม่มีการวางแผนการแปรรูปโพลีเมอร์ ขาดการจัดลำดับงานให้กับเครื่องจักร ทำให้คนงานประจำเครื่อง มีเวลาว่างและในบางครั้งมีการทำงานล่วงเวลาโดยไม่สมควร

5. การควบคุมการผลิตยังไม่ดี มีปัญหาดังนี้

- คนงานขาดการควบคุมอย่างใกล้ชิด ไม่กระตือรือร้นในงานที่รับผิดชอบ ทำให้ผลผลิตโพลีเมอร์เต็มแผ่นและโพลีเมอร์รูปไม่สม่ำเสมอ คุณภาพของโพลีเมอร์เต็มแผ่นไม่แน่นอน เกิดโพลีเมอร์ตำหนิและเสีย

- ขาดการควบคุมเศษโพลีเมอร์ที่เหลือจากกระบวนการ ซึ่งส่วนใหญ่สามารถนำกลับมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของวัตถุดิบได้

- ขาดการควบคุมแผ่นคอมปาวด์ที่เหลืออันเนื่องจากไม่เหมาะสมในการป้อนเป็นโพลีเมอร์ที่ต้องการ แต่สามารถที่จะนำกลับมาใช้ในการผลิตได้อีก

6. การควบคุมคุณภาพยังไม่ชัดเจน มีปัญหาดังนี้

- เกิดโพลีเมอร์ตำหนิและเสีย อันเนื่องจากวัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ รวมถึงเศษโพลีเมอร์ที่นำกลับมาผลิตมีสิ่งเจือปน

- โพลีเมอร์คุณภาพไม่สม่ำเสมอ ตำหนิและเสียอันเนื่องจากการควบคุมกระบวนการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเวลา อุณหภูมิ น้ำหนัก อันมีผลต่อคุณภาพของโพลีเมอร์

7. การควบคุมคลังสินค้า ขาดการจัดระเบียบโพลีเมอร์ให้ถูกต้องโพลีเมอร์แต่ละประเภทปะปนกัน ทำให้ยากแก่การขนย้ายเข้าออก มักมีการนำโพลีเมอร์ผิดประเภทออกไป เนื่องจากโพลีเมอร์มีลักษณะคล้ายกันมากโดยเฉพาะสี ทั้งยังขาดเอกสารใบกำกับสินค้า ซึ่งมักจะใช้การจดจำและการบันทึกที่ตัวโพลีเมอร์ เป็นผลทำให้ยอดโพลีเมอร์ในเอกสารไม่ตรงกับยอดโพลีเมอร์จริง ตลอดจนทำให้การวางแผนการผลิตเกิดความผิดพลาด

8. ขาดระบบควบคุมต้นทุนของโรงงาน ผู้บริหารจะคิดต้นทุนคร่าวๆเท่านั้น ไม่มีการรวบรวมข้อมูลค่าใช้จ่ายและผลผลิตในสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน นำมาจัดทำต้นทุนที่แท้จริงของโรงงาน ทำให้ไม่ทราบการเปลี่ยนแปลงภายในโรงงานและตัดสินใจได้ต่อเนื่อง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยนี้ จะเป็นการศึกษาและจัดระบบบริหารการผลิตที่แก่โรงงานผลิตแผ่นโฟมอีวีเอ เพื่อสามารถลดและควบคุมการสูญเสียต่างๆที่เกิดขึ้น แต่เนื่องจากโรงงานผลิตแผ่นโฟมอีวีเอ มีจำนวนกว่า 15 โรงงาน การทำวิทยานิพนธ์จึงไม่เอื้ออำนวยให้ทำการศึกษาครอบคลุมได้ทุกโรงงาน ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเฉพาะโรงงานตัวอย่าง และมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ศึกษาระบบงานและกระบวนการผลิตของโรงงานตัวอย่าง
2. ศึกษาปัญหาทางการบริหารการผลิตของโรงงานตัวอย่าง
3. ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการสูญเสียของโรงงานตัวอย่าง
4. หาแนวทาง หรือวิธีการควบคุมการสูญเสีย โดยการสร้างระบบที่เหมาะสมสอดคล้องให้กับโรงงานตัวอย่าง

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาเฉพาะโรงงานตัวอย่าง เนื่องจากมีโรงงานผลิตแผ่นโฟมอีวีเอจำนวนมากไม่สามารถทำการศึกษารอบคลุมได้ทุกโรงงาน
2. ในงานวิจัยนี้จะมุ่งเน้นในการหาแนวทางหรือวิธีการควบคุมการสูญเสีย โดยการสร้างระบบที่เหมาะสมสอดคล้องกับโรงงานตัวอย่าง
3. สร้างระบบที่เหมาะสมให้กับโรงงานตัวอย่าง ทางด้าน การจัดองค์กรและหน้าที่ปฏิบัติงาน การวางแผนการผลิต การควบคุมการผลิต การควบคุมคุณภาพ การควบคุมคลังสินค้า การจัดทำระบบต้นทุน การจัดระบบประสานงาน
4. ไม่ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับสภาพเครื่องจักร โดยถือว่าเครื่องจักรในปัจจุบันมีสภาพพร้อมใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

1. สํารวจงานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษา และรวบรวมข้อมูลทั่วไปของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้
3. ศึกษา และวิเคราะห์ระบบการผลิตของโรงงานตัวอย่างในปัจจุบัน ทางด้านการจัดองค์กร รายละเอียดหน้าที่งาน การไหลเวียนของงานและเอกสาร การรายงาน การวางแผนการผลิต การควบคุมการผลิต การควบคุมคุณภาพ การควบคุมคลังสินค้า
4. สรุปรูปปัญหาเกี่ยวกับการสูญเสียต่างๆในเชิงปริมาณและเชิงบรรยาษาที่เกิดขึ้นในโรงงานตัวอย่าง
5. เสนอแนวทางหรือวิธีการที่เหมาะสมในการควบคุมการสูญเสียของโรงงานตัวอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบันให้ดีขึ้น และทำการวัดผลเปรียบเทียบกับวิธีการที่เป็นอยู่เดิม
6. สรุปรผลการวิจัย และขอเสนอแนะ
7. จัดทำรูปเล่มวิทยานิพนธ์

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. โรงงานตัวอย่างมีระบบการบริหารการผลิตที่ดี และสามารถควบคุมสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดการสูญเสียได้
2. เป็นแนวทางให้โรงงานประเภทเดียวกัน หรือโรงงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน สามารถนำไปปรับ และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับโรงงานของตนเอง
3. เป็นแนวทางสำหรับการวิจัย และพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ให้เจริญรุดหน้าได้
4. เป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจ ที่จะศึกษาเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัยด้านอื่นๆ ต่อไป

1.6 การสำรวจงานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

สำนักบริการวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2532

รายงานการวิจัยฉบับนี้ เป็นรายงานเรื่องอุตสาหกรรมรองเท้า เสนอต่อสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สาขาอุตสาหกรรมรองเท้า ได้กล่าวถึงโครงสร้างของอุตสาหกรรมรองเท้าไทย ลักษณะทั่วไป ประเภทของรองเท้า เทคนิคการผลิต วัตถุดิบ การตลาด สาเหตุแห่งความรุ่งโรจน์ของการส่งออกรองเท้าไทย การส่งเสริมการส่งออกประเทศคู่แข่งอื่น ปัญหาและอุปสรรค ปัญหาการขอรับสิทธิ และประโยชน์จากภาครัฐบาล ปัญหากำลังคนในอุตสาหกรรมรองเท้า ปัญหาของผู้ผลิตรองเท้ารายย่อย ปัญหาเกี่ยวกับวัตถุดิบที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ปัญหาวัตถุดิบในประเทศไทย อุตสาหกรรมสนับสนุน เช่น หนังแท้ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี ยางธรรมชาติ อุตสาหกรรมหนังรองเท้า หุ่นรองเท้า แม่พิมพ์หนังรองเท้า แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน

ฝ่ายวิจัย และวางแผน ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด , 2530

รายงานการวิจัยฉบับนี้ เป็นรายงานการส่งออกของอุตสาหกรรมรองเท้าของไทย ว่ายังมีช่องทางในการส่งออกที่แจ่มใสมาก แม้ว่าอุตสาหกรรมรองเท้ามีการขยายตัวอยู่ในระดับสูง แต่มูลค่าการส่งออกรองเท้าของไทยยังคงอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก เมื่อเทียบกับความต้องการรองเท้าในตลาดโลก โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ ซึ่งเป็นผู้รับซื้อรายใหญ่ที่สุดของไทย แต่ไทยกลับมีส่วนแบ่งในตลาดนี้เพียงร้อยละ 0.5-0.6 ของมูลค่าการนำเข้าของสหรัฐฯ เท่านั้น ยังมีโอกาสที่จะขยายตัวต่อไปอีกมาก

หน่วยวิจัยอุตสาหกรรม ส่วนวิจัยธุรกิจ ฝ่ายวิจัย และวางแผน บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย , 2530

รายงานการวิจัยฉบับนี้เป็นรายงานเรื่องอุตสาหกรรมรองเท้าได้กล่าวถึงประเภทของรองเท้า ได้กล่าวถึงประเภทของรองเท้า ผู้ผลิต ปริมาณการผลิต ต้นทุนการผลิต ความต้องการ การค้าระหว่างประเทศ อุปสรรคของอุตสาหกรรม แนวโน้มที่แจ่มใส ตลอดจนความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องส่งเสริมให้มีการจัดตั้งอุตสาหกรรมที่ป้อนวัตถุดิบ วัตถุดิบสำเร็จรูป (Support Industry) ให้กับอุตสาหกรรมรองเท้าอย่างจริงจัง

ศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้ , 2531

รายงานการวิจัยฉบับนี้ เป็นรายงานการศึกษาความเหมาะสมของลู่ทางการลงทุนอุตสาหกรรมนรองเท้า ซึ่งใช้ยางธรรมชาติเป็นวัตถุดิบหลัก และมีกระบวนการผลิตใกล้เคียงกับนรองเท้าประเภทอื่น แต่มิได้กล่าวถึงการนำวัตถุดิบที่ได้จากผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีมาใช้ทำนรองเท้า

สมชาย พัวจินดาเนตร , 2529

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการวิจัยเพื่อออกแบบระบบสารสนเทศทางการผลิตสำหรับโรงงานเม็ดพลาสติกพีวีซี โดยศึกษาจากโรงงานตัวอย่าง มีวัตถุประสงค์เพื่อลดความซ้ำซ้อนของข้อมูลที่ไม่จำเป็นในระบบการผลิต กำหนดความต้องการของข้อมูล และรายงานทางด้านการผลิตที่สำคัญสำหรับผู้บริหารงานผลิต

พงษ์เทพ ฐิติศักดิ์สกุล , 2531

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการวิจัยเพื่อนิยามาระบบสารสนเทศและเป็นแนวทางในการประยุกต์ระบบสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจ โดยเน้นในด้านการรายงานต้นทุนการผลิต และสินค้าคงคลังของโรงงานแปรรูปการทอ

สมนึก วิสุทธ์แพทย์ , 2528

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการวิจัยเพื่อหาแนวทางการปรับปรุงการผลิตของโรงงานผลิตกระป๋องโลหะขนาดเล็ก ซึ่งยังมีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมครอบครัว จากการศึกษาพบว่าปัญหาที่สำคัญ 3 อย่าง คือ ด้านการจัดการ การผลิต และการควบคุมคุณภาพ จึงได้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา ดังนี้คือ ปรับปรุงผังโครงสร้างองค์กรโดยการเปลี่ยนช่วงการบังคับบัญชาและปรับปรุงการจัดกลุ่มหน่วยงาน จัดแยกประเภทสินค้าหลักของโรงงาน คาดคะเนความต้องการของสินค้ากลุ่มที่ตลาดต้องการ กำหนดกำลังผลิต และการวางแผนการผลิตของสินค้าหลักกำหนดประเภทของค่าหนี สาเหตุและการแก้ไข วิธีการตรวจสอบคุณภาพ

เจริญ สุนทรวานิชย์ , 2529

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการวิจัยงานวางแผนการผลิตและพัสดุคงคลังของโรงงานกระดาษเหนียว ซึ่งมีการผลิตผลิตภัณฑ์หลายชนิดหลายประเภท จึงได้กำหนดคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณการจำหน่ายสูง เพื่อพยากรณ์หาปริมาณความต้องการ จากนั้นประยุกต์ใช้เทคนิคของการควบคุมพัสดุคงคลังสำหรับพัสดุหลายรายการมาใช้ทำการวางแผนการผลิต การคำนวณกระทำโดยใช้คอมพิวเตอร์ ทำให้การวางแผน การปรับปรุงตลอดจนการออกแบบโรงงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

บุญเกียรติ ชีวะตระกูลกิจ , 2529

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการวิจัยการปรับปรุงการบริหารการผลิตของอุตสาหกรรมอัดปอ และผลิตภัณฑ์อัดปอ และผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยศึกษาโรงงานตัวอย่างประเภทละ 1 โรงงาน ประเด็นสำคัญ คือ การวางแผน การจัดระเบียบองค์กร และการควบคุมกระบวนการผลิต ซึ่งมักเป็นเจ้าของกิจการเป็นผู้บริหารการผลิตอยู่ การตัดสินใจของเจ้าของกิจการ หรือผู้บริหารอาศัยประสบการณ์ไม่เคยมีการเก็บบันทึกข้อมูลในอดีต ไม่มีการพยากรณ์ยอดขายไปข้างหน้า ไม่มีการจัดระเบียบการทำงาน หรือการควบคุมคุณภาพผลผลิตแต่อย่างใด

อุบลรัตน์ อุ่นประเสริฐวงศ์ , 2532

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการวิจัยการจัดระบบควบคุมการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตรถไถนาขนาดเล็ก ศึกษาปัญหาการบริหารการผลิต ที่มีผลทำให้ชั่วโมงการทำงานล่วงเวลาสูง เปรียบเทียบการขาดงานสูง ปัญหาด้านการควบคุมพัสดุคงคลังทำให้สินค้าขาดแคลนอยู่เสมอ ปัญหาด้านการควบคุมคุณภาพ รวมทั้งการเกิดจุกคอคอคในการผลิต ซึ่งยังผลให้การผลิตล่าช้า ประสิทธิภาพการผลิตของโรงงานต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง การใช้ระบบควบคุมการผลิตจะเน้นที่ระบบเอกสาร การใช้ใบสั่งผลิต การประชุมติดตามปัญหาการผลิต การประเมินผลการทำงาน

ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2528

หนังสือเล่มนี้ ส่วนหนึ่งได้กล่าวถึง หลักการบริหารทางวิศวกรรม ซึ่งประกอบด้วยหน้าที่ของการบริหาร คือ การวางแผน การจัดองค์กร การจัดทำลัคน การสื่อสาร และการควบคุม ตลอดจนการจูงใจ การสื่อข้อความ ภาวะผู้นำที่จะทำให้การจัดการมีประสิทธิภาพ

สมยศ นาวิการ และผลดี รุมาคม , 2522

หนังสือเล่มนี้ ส่วนหนึ่งได้กล่าวถึงหลักการบริหารธุรกิจ การวางแผน การบริหาร โดยใช้เป้าหมาย การจัดองค์กร อำนาจหน้าที่ การมอบหมายงาน การกระจายอำนาจ การจูงใจ ความเป็นผู้นำ การติดต่อสื่อสาร การควบคุม ที่จะทำให้การจัดการมีประสิทธิภาพ

Martin K. Starr , 1989

หนังสือเล่มนี้ ได้กล่าวถึงการจัดการด้านการผลิต และการดำเนินงานการวางแผนกำลังการผลิตและการพยากรณ์ความต้องการ การจัดการด้านคุณภาพ การจัดการด้านวัสดุ การจัดการด้านแรงงาน การจัดการด้านเครื่องจักร และอุปกรณ์

โซเฮ ฮิชิ , 2530

หนังสือเล่มนี้เกี่ยวกับการลดต้นทุนในสถานประกอบการ ได้อธิบายความหมายของต้นทุน การดำเนินงานจัดทำต้นทุน การรายงานต้นทุน วิธีจัดดำเนินการลดต้นทุนตามหน้าที่งาน เช่น หน้าที่งานผลิต การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ การตรวจสอบ และควบคุมคุณภาพ เป็นต้น

Asian Productivity Organization , 1967

หนังสือเล่มนี้เกี่ยวกับการบัญชีต้นทุนได้อธิบายความหมายของต้นทุนการจัดต้นทุนจริงแยกประเภท ต้นทุนแต่ละหน่วยงาน ต้นทุนสินค้า การจัดเก็บข้อมูลสำหรับการจัดทำต้นทุน การจัดทำต้นทุนมาตรฐาน ความแตกต่างของต้นทุนมาตรฐานและต้นทุนจริง

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช , 2532
หนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึง การนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการจัดการ ซึ่ง
แบ่งได้เป็น 3 ส่วน คือ 1. หลักการของทฤษฎีการจัดการ และทฤษฎีองค์การ รวมทั้ง
ทฤษฎีการและปัจจัยในการบริหาร 2. ความรู้ที่นำไปเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่อง
มือช่วยในการบริหาร และ 3. การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

ดร.ประเสริฐ ภัทรมัย , 2532

รายงานฉบับนี้ได้กล่าวถึงเครื่องมือช่วยเพิ่มผลผลิตมี 4 หัวข้อ คือ
1. การศึกษาการทำงาน 2. พฤติกรรมศาสตร์ 3. การวิจัยดำเนินงาน และ 4.
ระบบสารสนเทศ รายงานดังกล่าวได้เน้นเรื่องระบบสารสนเทศว่าเป็นเครื่องมือล่าสุด
ที่ช่วยเพิ่มผลผลิตและช่วยตัดสินใจทางการจัดการ ในสภาพธุรกิจที่นับวันจะมีความซับซ้อน
ยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย